
VÉRNÁSZ

[1]

Mikuli János, a darab rendezője azt mondta, hogy a Vérnász már egy komolyabb színészi próbatétel, mint amit az eddigi produkciók megkívántak. Mennyire rázódtatok bele a JESZ-es munkába? Elmondható, hogy rutint szereztek?

FE: Igen, úgy érzem, megvan a rutin. Én már gimiben is jártam színházba, ezért egész hamar belejöttem, bár itt a JESZ-ben sokkal komolyabb munka folyik, ami a próbák számában, időtartamában és intenzitásában is megmutatkozik. Nagyobb a tét is. Itt több az előadásszám, több a néző. Tavaly, az Örömcskében mindenki újonc volt, és nagyon jól összeállt a csapat.

GB: Az Örömcské után jött a Késmes Kelemen, mindkettő első sorban mozgásszínház. Meglehetősen

megerősített?, de édes próbaidőszak volt, aztán megcsináltuk a Fluxust, ami megint teljesen más volt mindkét előző darabhoz képest. Úgy gondolom, hogy rutinunk van már, viszont rengeteg hiányosságunk is, amit a magam részéről igyekszem kiküszöbölni, még ha ez olykor nehéznek is tűnik.

Ebben a darabban két "nagy öreg" is szerepel (Pásztó Renáta is Inhof László). Mennyiben segíti ez a helyzet a munkátokat a próbafolyamat során?

FE: Volt egy összeszokott, fiatal csapat, ők pedig nagyon hamar beilleszkedtek a közegbe, és megtaláltuk a közös hangot. Ahogy figyeljük őket, sok mindent eleshetünk, megvan a lehetőség annak, hogy merítsünk az ő tapasztalataikból.

GB: Mindenképpen jó, hogy Laci és Reni itt vannak, segítenek. Mindketten más karakterek. Laci a könnyedségével, lazaságával segít, végtelkéig nyugodt tud maradni és ez gyakran jól jön. Reni a darabban az én édesanyámat játssza, és kifejezetten jók ezek a közös próbák vele, hiszen amúgyis érezni lehet a részéről ezt az anyai törődést. Bátorít, elmondja, szerinte mi a jó és mi nem. A minap például elég szétszórt voltam az egyik próbán, és a szünetben kaptam egy fejmosást Renitől. Nem adtam igazat neki makacsságomból adódóan, de aztán hazaértem este, és átértékeltem az egészet. Jót tett az anyai dorgálás.

Szerelmi történetről van szó, hasonló korú fiatalok drámájáról, mint ti vagytok. Mégis, a darab főkérdésfelvetése az emberi érzelmek és a társadalmi viszonyok ütközésének ábrázolása, de mi már egészen más korban élünk. Hol van már a spanyol feudális társadalom...? Mennyiben lehet mégis aktuális napjainkban a darabban felvázolt problematika? Hogyan tudtok belehelyezkedni ebbe a korban és felfogásban nagyon távoli világba?

FE: Sokat segít az, hogy az Örömcskében játszottunk, hisz hasonló volt a tematika, a paraszti társadalom megjelenítése. Merítünk abból, hogy ott mi volt a felfogás. Én át tudom érezni az általam játszott szereplő helyzetét. Igaz, hogy ma már nem járja, hogy „földet adunk földhöz”, nincs az erőszakos családi fennhatóság, de ma is előfordulhat, hogy valakinek saját döntése, hogy inkább a megélhetést választja, mint a szerelmet.

GB: A társadalmi viszonyok mint téma mindig érdekes lesz, beszélni lehet, és kell is erről. Az adott probléma a darabban, úgy gondolom társadalmi szinten nehezen ültethető át a jelenbe, viszont arra ideális, hogy gondolatot ültessen a néző fejébe, és az aktuális társadalmi viszonyokról, problémákról elmélkedjen, mert hát jelenleg van miről, bőven. Nézőként számomra a jó darab két fajta lehet. Az egyik, ami ott helyben sokkol és csak a darab végén eszmélsz fel, hogy „atyaég, mi volt itt!”. A másik pedig, ami egyszerre elgondolkodtat, ha nem úgy kell kimenni a színházból, hogy jó volt, szép volt, vége, hanem kattog még az agyam rajta hosszú ideig. Szeretném, ha ez a Várnász előadás is a két csoport valamelyikébe tartozna.

Fiatalok vagyunk mi is, és a nézőink nagy része, a darab központja ebből kifolyólag mégis csak a szerelem, meg az üzenet, hogy érzéseinknek ne szabjunk gátat, mert abból sok jó dolog nem születhet. Számomra szakmai szempontból, esettanulmányként is ideális ez a darab, hisz azt mutatja be, milyen gondokat okozhat az érzelmek elfojtása és a problémák helytelen kezelése. Pszichológia szakos hallgatóként ami engem igazán érdekel, az inkább a próbaidőszak, annak szakaszai, és a próbák. Ezt úgy értem, hogy igazán érdekes látni a társaimat, milyen kedvvel érkeznek meg a próbára, milyen kedvben fejezik be, kinek, hogy sikerül levetkőzni a mindennapok gondját és próbálni teljes erőbedobással. Ez

sokszor könnyen megy, de van, hogy nem, és ezzel nem könnyítjük meg sem egymás, sem a rendez? dolgát. De hát minden jó, ha jó a vége. Remélem így lesz!

A színészet számotokra hobbi, vagy annál több? Hogyan tudjátok a JESZ-es életet összeegyeztetni a tanulmányaitokkal, egyéb feladataitokkal?

FE: Az iskolán kívül csak ezt csinálom, ezerrel. A tanulás az els?, és ha marad id? és nem gátolja a tanulmányaimat, akkor jöhet a színház!

GB: Hobbiként indult 2015-ben, amikor felvettek a JESZ-be, de most már máshogy látom. Valamit elindított bennem a JESZ, sokat köszönhetek a színháznak. Most vagyok harmad éves, és ha sikerül végeznem, akkor azt hiszem, megpróbálkozom a felvétellel a színm?vészetire, veszténivalóm végül is nincs. Végz?sként egyre nehezebb összeegyeztetni a tanulmányokat és a JESZ-es munkát, de azon vagyunk, mind a vezet?ség, mind mi, játszó, hogy sikerüljön összehozni, és hogy a próbaid?szak a jó kerékvágásban haladjon.

Forrás webcím: https://jesz.pte.hu/vernasz_5

Hivatkozások

[1] https://jesz.pte.hu/sites/jesz.pte.hu/files/styles/large/public/dsc_7447_0.jpg?itok=E2Si3KcU